

[Arne Bjerregaard]

har man ikke fra socialdemokratiet nogen sinde villet se på, og derfor havde vi ikke mulighed for at løse bestemte sociale problemer med rimelige økonomiske ressourcer.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg beder undskylde, at jeg tillod mig den letsindighed at gå ud fra, at hr. Arne Bjerregaard agtede at stemme for påskepakken, men nu forstår jeg, det er noget, der vil blive afdækket senere i forløbet. Jeg fastholder dog, at hr. Arne Bjerregaard i dag har holdt et både meget velformuleret og meget overbevisende, men også det mest kritiske indlæg i debatten om denne afgiftspakke, og så står vi med den ejendommelighed, hvis hr. Arne Bjerregaards og hans partis overvejelser ender med, at han stemmer for pakken, at de, der trods alt har været mere afdæmpede i deres kritik over for påskepakken, stemmer imod, mens hr. Arne Bjerregaard, der er pakkenes hårdeste kritiker, agter at stemme for den.

Men tilbage til det, jeg spurgte om, nemlig de sociale forudsætninger. Jeg forstår meget vel, at det afgørende for CD er spørgsmålet om vægtafgift – den parkerede bil – men hr. Arne Bjerregaard, der kommer fra en del af landet, hvor de arbejdsløse ofte er i den situation, at der kun er én indkomst i familien, og fra en del af landet, hvor SiD-afdelinger selv efter 4 års internationalt opsving har en arbejdsløshed på 50 pct., og som under den borgerlige regering også desværre med kristeligt folkepartis deltagelse har fået forringet deres forhold med 16 pct., hvordan kan han acceptere, at de på toppen af det skal bære både energiafgifter og en stigende moms? Det var det, der var mit spørgsmål til hr. Arne Bjerregaard. Lad os holde os til den familie, hvor der kun er én indkomst, hvor man har været langtidsledig, hvor man er afhængig af sin bil, hvor man lever i et samfund, hvor arbejdsløsheden er meget høj, og så spørge hr. Arne Bjerregaard: var det ikke retfærdigt nu, hvor man samler alle disse mange milliarder kroner ind til de offentlige kasser – og vi er mange, der egentlig godt kunne spæde noget mere til – at man så gjorde noget for at løse deres problemer?

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg ved ikke, om det er bestemt, at de forskellige regeringspartier skal stå op og sige det samme, nemlig at dette her er det bedste, der nogen sinde er serveret. Det ville næsten være at genere regeringen, da det er socialdemokratiske retter, hvis man roste det alt for meget.

Men så med hensyn til det sociale. Lad os se bort fra det momspålæg, som kommer nu; det er så lidet i forhold til det, man tidligere har været med til. Men når hr. Svend Auken stadig fremholder vores familier i Nordjylland, som kun har én indtægt og kun har én arbejdsløshedsunderstøttelse, må jeg sige, at det var nøjagtig det samme, jeg fremhævede i hr. Svend Aukens regerings tid, men da var der ingen, der ville høre – de dér mærkværdige mennesker behøvede vi ikke at tage hensyn til. Hvorfor nu pludselig denne store interesse for dem fra socialdemokratisk side?

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og som tidligere nævnt udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.00.

Mødet udsat kl. 18.07

Mødet genoptaget kl. 19.00

Forhandlingen genoptoges.

Ove Jensen (FP):

Selv om firkloverregeringens politik igenem det sidste par år mere og mere har lignet traditionel socialdemokratisk politik med et stigende skattetryk til alle og flere og flere restriktionsbyrder på erhvervslivet, har der vel stadig væk været et lille håb om, at firkloverregeringen på et eller andet tidspunkt ville komme til fornuft og gennemføre den politik, som regeringspartierne i deres oppositionstid havde lovet deres vælgere at de ville gennemføre, når de fik regeringsmagten.

Men med fremsættelsen af denne påskepakke, der på helt traditionel socialdemokratisk manér trækker 11 mia. kr. op af de sagesløse skatteyderes lommer, er der ikke længere grundlag for noget som helst håb om, at denne regering vil være en fornyelse.